

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

«Συσταυρώθητι, ἵνα καὶ συναναστής»

Ἡ χριστοποίησίς μας διὰ τῆς κοινωνίας τῶν Παθημάτων τοῦ Χριστοῦ

«Καὶ ὅσοι Χριστιανοὶ πάσχουν διὰ τὸν Χριστόν, χριστοὶ γίνονται καὶ αὐτοί»

(Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου)¹

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι

α. «Ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους» «εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ»

ΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΩΜΕΝ ἐκ βάθους καρδίας τὸν Πανάγαθον Θεὸν καὶ Πατέρα μας, ὁ Ὅποιος **«ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ»²!**

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Ἁγίων Νηστειῶν ἐκοινωνήσαμεν εἰς τὸ Πάθος τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ μας, σήμερα κοινωνοῦμεν εἰς τὴν Ἀνάστασίν Του χθὲς συνεσταυρούμεθα μὲ τὸν Χριστόν μας, σήμερα συνοδοξάζομεθα μὲ τὸν Κύριον τῆς δόξης· χθὲς ἐνεκρούμεθα μαζί μὲ τὸν Σωτῆρα μας, σήμερα ζωοποιούμεθα μαζί μὲ τὸν Ζωοδότην· χθὲς ἐθαπτόμεθα μὲ τὸν Κύριόν μας, σήμερα συνεγειρόμεθα μὲ Αὐτόν.

Ἄς εἶναι εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος!

Πρὶν ἀπὸ τὴν θεϊαν Ἀνάστασιν τοῦ Θεανθρώπου ἡ φύσις μας εὐρίσκετο εἰς τὴν **«ἐξουσίαν τοῦ σκότους»²**· ἤμεθα δηλαδή, ὄχι ἀπλῶς εἰς τὸ **«σκότος»³**, ἀλλὰ αἰχμάλωτοι καὶ τυραννοῦμενοι ἀπὸ **«τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους»³**, ἀπὸ τὰ πονηρὰ πνεύματα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐξουσίαζαν ἀπεριορίστα.

Ὁ ἄνθρωπος, αὐτὸ **«τὸ τιμώτατον καὶ οἰκειότατον κτήμα»⁴** τοῦ Θεοῦ - κατὰ τὸν Ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, εἶχεν ἐξαχρειωθῆ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, τὴν πλάνην, τὴν ἀθλιότητα, τὸν θάνατον.

Ἄς εἶναι ὅμως εὐλογητὸς ὁ Φιλάνθρωπος Κύριός μας, ὁ Ὅποιος ὄχι μόνον μᾶς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὴν **«ἐξουσίαν τοῦ σκότους»²** διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἀλλὰ καὶ μετέφερεν εἰς τὴν **«Βασιλείαν»²** τοῦ Ἀγαπητοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ, εἰς τὴν **Κοινωνίαν τοῦ Φωτός**, καὶ μᾶς ἀπεκάλυψε τὴν **Φωτοφόρον καὶ Φωτοπάροχον Ἐκκλησίαν Του!**...

Πράγματι· ἡ θεία Ἀγαθότης μᾶς **«μετέστησεν»²** ἐκ τοῦ σκότους, εἰς τὴν **Βασιλείαν τοῦ Φωτός**· ἐκ τῆς πλάνης εἰς τὴν **Ἀλήθειαν**· ἐκ τῆς ἀθλιότητος εἰς τὴν **Δόξαν**· ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν **Ζωὴν**· ἐκ τῆς κοινωνίας τοῦ σατανᾶ εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος **«διὰ τῆς Ἐκκλησίας»⁵**.



Εἶναι λοιπὸν δίκαιος ὁ ἐνθουσιασμός τῶν τέκνων τῆς Φωτοδότιδος Ἐκκλησίας μας, τὰ ὅποια ψάλλουν σήμερα εὐλόγως καὶ μεγαλοπρεπῶς:

«Χθὲς συνεθαπτόμην Σοι, Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι Σοι· συνεσταυρούμην Σοι χθὲς· Αὐτός με συνδόξασον, Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου»⁶.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά:

6. «Κοινωνία τῶν Παθημάτων Αὐτοῦ»

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ μᾶς διδάσκουν, ὅτι ἡ χριστιανικὴ ζωὴ μας, προκειμένου νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς τὸ Φῶς καὶ τὴν Δόξαν τῆς Βασιλείας, πρέπει νὰ εἶναι μία διαρκῆς μετοχὴ εἰς τὸ Πάθος καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου μας· πρέπει νὰ εἶναι μία *«κοινωνία τῶν Παθημάτων Αὐτοῦ»* καὶ μία *«συμμόρφωσις τῷ Θανάτῳ Αὐτοῦ»⁷.*

«Συσταυρωθήτι», μᾶς προτρέπει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, *«συνεκρόθητι, συντάφῃ προθύμως, ἵνα καὶ συναναστής καὶ συνδοξασθῆς, καὶ συμβασιλεύσης, Θεὸν ὁρῶν ὅσον ἔστι, καὶ ὁρώμενος, τὸν ἐν Τριᾷδι προσκυνούμενόν τε καὶ δοξαζόμενον»⁸.*

Ἐὰν ἡ καρδίᾳ μας ὄντως ἐπιθυμῇ νὰ οἰκοδομηθῇ ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τοῦ Κυρίου μας καὶ τῶν Ἀποστόλων, ὥστε νὰ εἴμεθα *«λίθοι ζῶντες»⁹* τοῦ θεοῦ οἰκοδομήματος τῆς Ἐκκλησίας, πρέπει νὰ πορευώμεθα ὅπως καὶ αὐτοί, δηλαδὴ ἐν **Σταυρῷ καὶ Μαρτυρίῳ**.

Εἶναι ἀπαραίτητον, κατὰ τὸν Ἅγιον Μακάριον τὸν Αἰγύπτιον, τὸ *«συσταυρωθῆναι τῷ Σταυρωθέντι»,* τὸ *«συμπαθεῖν τῷ Παθόντι»,* ὥστε νὰ *«συνδοξασθῆς τῷ Δοξασθέντι»¹⁰* Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μάλιστα, εἶναι τόσο ἀναγκαῖα ἡ συμμετοχὴ μας διὰ τῶν ἔργων εἰς τὸ Πάθος καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου μας διὰ νὰ γίνωμεν *«χριστοί»¹¹,* ὥστε μόνον τότε ἀποδεικνύεται, ὅτι πιστεύομεν πράγματι εἰς τὴν Ἀνάστασίν Του:

«Οὗτος γὰρ μάλιστα πιστεύει, ὅτι ἀνέστη Χριστός», λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, *«ὁ κοινωνῶν Αὐτῷ ἐν τοῖς παθήμασι»¹².*

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μου

γ. Ἡ «δύναμις τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ»

Ἡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ τοῦ Σωτῆρος μας δὲν εἶναι μόνον ἓνα ἱστορικὸν γεγονός· εἶναι καὶ ἡ **Νέα Ζωὴ τῆς Χάριτος**, ἡ ὁποία ἐγκαινίζεται εἰς τὰς καρδίας μας καὶ μᾶς ἐνισχύει εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους.

Πρόκειται δι' ἓνα ὑπερφανὲς **μυστήριον**: ἐνῶ ἀκόμη βαδίζομεν τὴν ἐπίπονον ὁδὸν τῆς μετανοίας, διότι αὐτὴ ἀρμόζει *«πᾶσιν, ἁμαρτωλοῖς καὶ δίκαισις, πάντοτε»¹³.* ἐνῶ ἀκόμη ἀσκούμεθα, ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν κάθαρσιν, διότι *«ἡ ἀσκήσις μήτηρ τοῦ ἁγιασμοῦ ἐστίν»¹⁴.* ἐνῶ συμβαίνουν ὅλα αὐτά, ταυτοχρόνως *«γνωρίζομεν»* πρακτικὰ καὶ ἐμπειρικὰ τὴν ἀνακαινιστικὴν *«δύναμιν τῆς Ἀναστάσεως»¹⁵* τοῦ Κυρίου μας.

Καὶ ἐνῶ διὰ τοῦ **Σταυροῦ**, τῆς **Μετανοίας** καὶ τῆς Ἀσκήσεως ἐπιδιώκομεν τὴν **Δόξαν τῆς Βασιλείας**, διαπιστώνομεν ὅτι ἡ Ἀνάστασις εἶναι ἤδη παρούσα: εἶναι ἡ συνεχῶς ἐνεργοῦσα *«δύναμις»¹⁵* τῆς Ἀκτίστου Χάριτος εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν μας.

Ἐφ' ὅσον δὲ ἐπιμείνωμεν, τότε σὺν τῷ χρόνῳ, ἡ δύναμις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰσέρχεται εἰς τὴν καρδίαν μας καὶ γίνεται *«ψυχὴ εἰς ψυχὴν καὶ πνεῦμα εἰς πνεῦμα»¹⁶.* τότε διώνομεν τὴν μεγάλην εὐλογίαν νὰ εἶναι *«τὸ θεϊκὸν Πνεῦμα»* *«ἡ ζωὴ τῆς ψυχῆς»¹⁷* μας· τότε πράγματι, εἴμεθα *«ἀναστημένοι»* καὶ *«δοξασμένοι»*.

«Καὶ ὅταν ἡ ψυχὴ σου κοινωνήσῃ τῷ Πνεύματι», λέγει ὁ Ὅσιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος, «καὶ εἰσέλθῃ ψυχὴ ἐπουράνιος εἰς τὴν ψυχὴν σου, τότε εἶ (εἶσαι) τέλειος ἄνθρωπος ἐν Θεῷ καὶ κληρονόμος καὶ υἱὸς»¹⁸ τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα·

Ἀναλογιζόμενοι τὸ Φῶς καὶ τὴν Δόξαν τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μας, ἅς εἴμεθα πρόθυμοι νὰ βαδίζωμεν τὴν Ὁδὸν τοῦ Σταυροῦ, λαμβάνοντες δύναμιν ἀπὸ τὴν «**Οὐράνιον Τροφὴν τοῦ Πνεύματος**»¹⁹ καὶ προσκυνοῦντες τὸν ἀναστάντα καὶ καλέσαντα ἡμᾶς ἐκ τοῦ σκότους «**εἰς τὸ θαυμαστὸν Αὐτοῦ Φῶς**»²⁰ Σωτῆρα ἡμῶν, εἰς Ὅν πρέπει πᾶσα δόξα καὶ εὐχαριστία, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἅγιον Πάσχα
τοῦ σωτηρίου ἔτους 2004

Εὐχέτης πρὸς ἀναστάντα Κύριον
Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων

-
1. Ὅσιου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐρμηνεῖα εἰς τὸ Φιλπ. γ' 10. Πρβλ. «Χριστοὶ γινόμεθα καὶ ἡμεῖς, καθὸ πάσχομεν» (Ἀγίου Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας, PG τ. 124, στλ. 1184C).
 2. Κολαα. α' 12 καὶ 13.
 3. Πρβλ. Ἐφεσ. στ' 12.
 4. Ἀγίου Γρηγορίου Θεολόγου, PG τ. 35, στλ. 397B.
 5. Πρβλ. Ἐφεσ. γ' 10.
 6. Ἀγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Κανὼν Πάσχα, Ὠδὴ Γ'.
 7. Πρβλ. Φιλπ. γ' 10.
 8. Ἀγίου Γρηγορίου Θεολόγου, PG τ. 36, στλ. 332C-333A.
 9. Πρβλ. Α' Πέτρ. β' 5.
 10. Ὅσιου Μακαρίου Αἰγυπτίου, Ὁμιλία IB', § 5.
 11. Ὅσιου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐρμηνεῖα εἰς τὸ Φιλπ. γ' 10.
 12. Ἰ. Χρυσόστομου, PG τ. 62, στλ. 266.
 13. Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Σύρου, Ἄπαντα, σελ. 220, Λόγος NE'.
 14. Αὐτόθι, σελ. 56, Λόγος ΙΣΤ'.
 15. Πρβλ. Φιλπ. γ' 10.
 16. Ὅσιου Μακαρίου Αἰγυπτίου, Ὁμιλία IB', § 16.
 17. Αὐτόθι, Ὁμιλία Λ', § 6.
 18. Αὐτόθι, Ὁμιλία ΛΒ', § 6.
 19. Αὐτόθι, Ὁμιλία Α', § 12.
 20. Πρβλ. Α' Πέτρ. β' 9.